

§ 18.

Har Kommissionæren forsømt sin Pligt ved at sælge under eller købe over Limitum, og afvises Aftalen ikke, bliver i Mangel af Bevis for, at større Skade er lidt, som Erstatning at svare Forskellen mellem den aftalte Pris og Limitum. Har Omstændighederne udkrævet en Afvigelse fra Limitum, men er Afvigelsen ved Kommissionærens Forsømmelse blevet større end paakrævet, skal Erstatningen udgøre mindst Forskellen mellem den Pris, der er opnaaet, og den, der burde være opnaaet.

§ 19.

Har Salgskommissionæren forsømt sin Pligt ved uberettiget at give Kredit eller anden Henstand med Købesummens Betaling, og bliver Aftalen ikke afvist, hæfter Kommissionæren for Købesummen, selv om han ikke staar del credere, og er pligtig at betale den til den Tid, Kommittenten vilde have kunnet fordre den, hvis Henstanden ikke var givet.

Oplyser Kommissionæren, at der kun vilde være opnaaet en lavere Pris, hvis Henstanden ikke var givet, er han ikke pligtig at betale mere end denne Pris.

§ 20.

Formener Kommittenten, at Kommissionæren har forsømt sine Pligter, og vil han derpaa støtte nogen Ret efter §§ 15, 17 og 19, skal han give Kommissionæren Meddelelse om, at han vil paaberaabe sig Forsømmelsen. Meddelelsen skal gives uden ugrundet Ophold, efter at han fra Kommissionæren har modtaget Underretning om, hvorledes denne har forholdt sig. Gives saadan Meddelelse ikke, kan Kommittenten ikke paaberaabe sig Forsømmelsen. Indeholder Meddelelsen ikke, at Kommittenten vil afvise en Aftale, der er sluttet for hans Regning, kan han ikke senere gøre saadan Ret gældende.

§ 21.

I Handelskommission har Kommittenten, hvis han er Handlende, og Købet er sket for hans Bedrift, den samme Undersøgelsespligt, som paahviler Køberen efter Loven om Køb § 51.

§ 22.

Viser det sig, at Gods, som er købt for Kommittentens Regning, lider af en Mangel, og vil Kommittenten paaberaabe sig denne, skal han uden ugrundet Ophold give Kommissionæren Meddelelse derom.

Giver han ikke saadan Meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde have opdaget Mangelen, kan han ikke senere gøre den gældende overfor Kommissionæren, undtagen forsaavidt denne hos Sælgeren, Fragtføreren eller andre kan faa Fyldestgørelse for det Krav, han i den Anledning maatte have mod denne.

§ 23.

Er Gods, som er købt for Kommittentens Regning, leveret for sent, og vil Kommittenten paaberaabe sig dette, skal han give Kommissionæren Meddelelse derom uden ugrundet Ophold, efter at Godset er ankommet til ham, eller det ved Underretning fra Kommissionæren eller Sælgeren har vist sig, at Leveringen er sket for sent. Giver han ikke saadan Meddelelse, finder Bestemmelsen i § 22, 2det Stykke, tilsvarende Anvendelse.